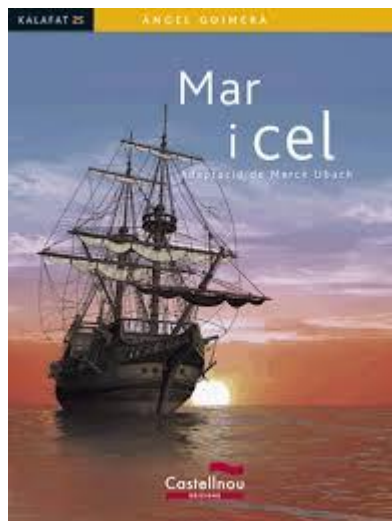

Mar i cel

Àngel Guimerà

Club de lectura fàcil
14 de gener del 2015
Biblioteca Joan Triadú, Vic

Àngel Guimerà

Polític, poeta i dramaturg que va néixer a les Canàries l'any 1845 i va morir a Barcelona el 1924.

De mare canària i pare català, la família es va traslladar al Vendrell quan ell tenia 7 anys.

Es va convertir en un dels màxims representants de la Renaixença i la seva obra va obtenir reconeixement internacional. Per exemple, *Mar i cel* es va traduir a 8 llengües.

És autor d'obres de teatre molt importants en la història de la literatura catalana, com *Terra baixa*, *Maria Rosa* o *Mar i cel* (1888).

Renaixença

Moviment cultural que es desenvolupa durant el segle XIX.

El nom fa referència a la voluntat de fer 'renéixer' el català com a llengua de cultura després de segles d'anomenada 'decadència'.

Context històric *Mar i cel*

L'acció de *Mar i cel* se situa al segle XVII, després de l'expulsió dels **moriscos**.

Els moriscos eren els habitants d'origen musulmà que vivien en territori de la corona de Castella i la d'Aragó.

Durant el regnat dels Reis Catòlics se'ls va obligar a convertir-se al cristianisme (1502).

A partir de llavors hi va haver diversos conflictes d'origen social que van acabar, l'any 1609, amb l'expulsió dels moriscos per part de Felip II.

Reflexions

- Situa els personatges de la història:

Saïd

Blanca

Carles

Ferran

Joanot

- Fixa't en els adjectius següents: intolerant, ingenu, fanàtic, dolgut, renegat... A quins personatges els aplicaries?

- Quin sentit té el títol, *Mar i cel*?

- L'amor és el tema central de l'obra. Aquest amor, però, es viu com un amor del segle XXI?

- Es parla de 'neteja ètnica' quan es fan fora d'un territori els membres d'un grup diferent que la majoria. Creus que és el cas dels moriscos? En coneixes altres casos?

- Creus que en Saïd i la Blanca ho tindrien més fàcil, en la societat actual?

Himne dels pirates

Mar i cel, Dagoll Dagom

El mar és com un desert d'aigua,
no té camins ni té senyals;
el mar és un desert d'onades,
una lluita sorda i constant;
és el mar la nostra terra ferma
on vivim arrelats en el vent.

Les veles s'inflaran,
el vent ens portarà
com un cavall desbocat per les ones.

El sol és el senyor del dia,
la lluna és reina de la nit;
sovint s'adorm entre les veles
i al matí no es pot despertar;
aleshores ens fa de bandera
i el sol vol fer-se enrere i fugir.

Les veles s'inflaran,
el vent ens portarà
com un cavall desbocat per les ones.

El mar serà tot per nosaltres,
ja som senyors i reis del mar;
voldran fugir tots de la lluna
que flameja al nostre estendard;
però per a ells no hi haurà cap clemència,
perquè Al·là ens ha volgut triomfants.

Les veles s'inflaran,
el vent ens portarà
com un cavall desbocat per les ones.

I arribarà el dia de glòria,
quan ja no quedin cristians,
que cantarem la gran victòria
dels fidels valents fills d'Al·là.
I aquest mar estimat serà nostre,
serà el mar protegit per Al·là.

Les veles s'inflaran,
el vent ens portarà
com un cavall desbocat per les ones.